

KADINLIK VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK
WOMANHOOD AND SUSTAINABILITY

Sergi Exhibition

8-30 Nisan April • Pasaj @ Barın Han

**Kadınlık ve Sürdürülebilirlik
Womanhood and Sustainability**

**İsviçre Türkiye Sanat Projesi
Swiss Turkish Art Project**

**Gözde İlkin • SENA • Ecem Yerman
Talaya Schmid • Patricia Jacomella • Aglaia Haritz**

Küratörler Curated by **Carole Kambli • Burçak Yakıcı**
Proje Direktörü Project Director **Ariane Tinner**

Eski İstanbul'un Çemberlitaş semtinde 5 katlı bir yapı olan Barın Han, Türkiye'nin önde gelen hattat ve mücellitlerinden Emin Barın'ın atölyesidir. Emin Barın'ın hat serüveni, kendisi de bir hattat ve mücellit olan babasının yanında, daha küçük yaşta başlar. Ankara'da Resim eğitimini tamamladıktan sonra, Barın, hat ve cilt sevdasının peşinden gider, ve Latin kaligrafi sanatını ve Avrupa cilt tekniklerini 1937-1943 yılları arasında Almanya'nın en iyi stüdyolarında öğrenir. Böylece sanatında serpilme imkânı bulduğu gibi hat eğitimliğinde de akademik bir seviyeye ulaşır.

Emin Barın İstanbul'a döndüğünde (1949) kitapsever, yayıncı, sanatçı ve koleksiyoncular için vazgeçilmez bir mekân haline gelecek olan Barın Yazı ve Cilt Atölyesini kurdu. 2000'lerde matbaaların Çemberlitaş'tan taşınmasıyla birlikte Barın Han da kapanarak 17 sene sürecek olan bir suskunluğa gömüldü. Aile tarafından özgün yapısına uygun olarak yenilenen Barın Han, 2019 senesinde kapılarını yeniden açtı. O tarihten bu yana, çeşitli sergi, performans, toplantı ve sanat üzerine söyleşilere ev sahipliği yapmakta olan Han, aynı zamanda stüdyolarında yabancı sanatçıları ağırlamaktadır. Mevcut sergilere ek olarak, ziyaretçiler Han'da Emin Barın'ın şahsi eşyaları, mektup, kitap ve sanatını icra ederken kullandığı çeşitli malzemeler ile eskiz ve diğer işlerini de görebilmektedir.

Kadının hayatın her alanında vazgeçilmez olduğu inancımızdan hareketle, Kadınlık ve Sürdürülebilirlik sergisinde yer almaktan büyük mutluluk duyuyoruz. Bu sergide, sanat aracılığıyla, kadınların gündelik yaşantılarında karşılaştığı zorluklara tanıklık ediyor ve bu zorlukların ülkemizde yaşayan her bir bireyin desteğiyle aşılmasını umuyoruz.

Emir Barın
Barın Han

Barın Han is a 5-story building in Çemberlitaş, old town of Istanbul, and is known as the atelier of Turkey's leading calligraphy and binding expert, Emin Barın. Emin Barın's interest in calligraphy arose at a young age as his father was also a calligrapher and bookbinder. He followed his passion for calligraphy and bookbinding after studying Painting in Ankara, and learned Latin calligraphy and European binding techniques in the best studios of Germany between 1937 and 1943. This enabled the growth of his art works and elevated his calligraphy tutoring to an academic extent.

After his return to Istanbul, Emin Barın established Barın Binding and Calligraphy Atelier in 1949, making Barın Han a unique spot for booklovers, publishers, artists and collectors. With the relocation of the press and printing companies from Çemberlitaş neighborhood in 2000s, Barın Han was closed down and remained inactive for 17 years. After being renovated by the family sticking to the original texture, Barın Han opened its doors again in 2019. Since then, the Han has been hosting a variety of exhibitions, performances, gatherings and art talks, as well as welcoming foreign artists as studios. Besides current exhibitions, visitors can also see Emin Barın's studio with personal objects, letters, books and materials that he used to perform his art, and a selection of his sketches and works on display.

As we believe that women have essential roles in all areas of life, we are delighted to be a part of Womanhood and Sustainability exhibition. With the art here, we are witnessing the difficulties women face everyday and we hope for the easing of these challenges with the support of every person in this country.

Emir Barın
Barın Han

PASAJ bir yeri diğereğine bağlar. Bir geçiştir, şehrin içinde göçebedir; geçici olarak fiziki mekana konumlanır, buraya özel oluşturduğu tema çerçevesinde sanatçılara kısa süreli proje gerçekleştirebilecekleri bir ortam sağlar; sergi, performans, konuşma, atölye gibi etkinliklere ev sahipliği yapar. Bir yerin yerel bilgisine, tarihine ve hafızasına saygı duyar, insanların yaşamlarında ve mekanlarda kalıcı izler bırakmayı amaçlar.

Nisan 2022'den itibaren Barın Han'ın üçüncü katına yerleşerek PASAJ, burada Çemberlitaş ve tarihi yarımada gün delik yaşamın temsilleri ve temsillerinin ötesindeki gerçekliği üzerine yoğunlaşıyor.

Gündelik yaşam, tekrarı, rutinleri, sıradanlığı ve aynı zamanda otoriteyi, güç ilişkilerini, sosyal bağları ve direnişi yeniden değerlendirmenin bir yolu olabilir. PASAJ, sanatçıları tarihi yarımada insan, bitki ve hayvan, su ve toprak, çarşı ve bahçe, mimari ve tüm canlı ve cansız varlıklar arasındaki ilişkiyi göz önünde bulundurarak 21. yüzyıl yaşam pratiklerini, günlük davranış ve deneyimlerini yeniden düşünmeye davet ediyor.

Bu program kapsamında PASAJ halen devam eden, kolektif olmanın doğası ve yapısını araştıran Geleceğin Arzuları Var isimli projesinden kolektivite olgusuna yer vererek sanatçılara bir başka sanatçı / kolektif / akademisyen / bilim insanı ile işbirliği yapmayı öneriyor.

PASAJ connects one place to another. It is a transition, nomadic in the city; temporarily settled in the physical space, it provides an environment where artists can carry out short-term projects within the theme created specifically for that place; it hosts events such as exhibitions, performances, discussions, and workshops. It respects local knowledge, history, and memory of a place, and aims to leave permanent traces on both people's lives and locations.

Beginning in April 2022, PASAJ will be located on the third floor of Barın Han and will focus on representations of everyday life in Çemberlitaş and the historic peninsula, and the reality beyond its representations.

Everyday life can be a way to re-evaluate repetition, routines, mediocrity, but also authority, power relations, social bonds, and resistance. PASAJ invites artists to rethink 21st-century life practices, daily behaviors, and experiences by considering the relationship between humans, plants and animals, water and soil, markets and gardens, architecture, and all living and non-living beings of the historical peninsula.

In this program, PASAJ encourages artists to collaborate with other artists/collectives/academics/scientists by borrowing the concept of collectivity from the ongoing project Future Has Desires, which explores the nature and structure of being a collective.

Kadınlık ve sürdürülebilirlik arasında nasıl bir ilişki olabilir? Gayet makul bir soru. Bunu ben de düşünüyorum kendi kendime... Çağımızın en büyük sorunu olan iklim değişikliğiyle mücadelede özellikle kadınlara düşen görev nedir? Kadınların erkeklerin sahip olmadığı özel yetenek ve güçleri var mı? Kim bilir, belki de bu noktada bilinçaltımız bize Tabiat Anamızı, Gaia'yı ve unutulmuş medeniyetlerden bize miras tanrıça figürlerini anımsatacaktır.

Ben kendi annemi anımsıyorum. 8 yaşına girdiğim doğum-günümde. 7 Şubat 1971 senesinde. Babamla mutfak masasında oturmuşlar. Konuşmaktalar. Konu: siyaset. Babam kalkıp oy vermeye gidecek. Nedir oylanacak olan? 'İsviçre'de kadınlara seçme ve seçilme hakkı verilmeli mi? Annemin şüpheleri var, tam emin olamıyor. 'Erkek gibi davranmaya çalışsan bu kadınlardan hiç hazzetmiyorum,' diyor. Babam o gün ne oy verdi bilemiyorum. Kadınların seçme seçilme hakkına evet mi dedi hayır mı? Ama bildiğim şu ki, annem, ne kadar şüpheleri de olsa, 20 sene sonra yaşadığımız yerde ilk kadın belediye başkanı oldu (hala da aynı görevde). Kadınlığın sürdürülebilirlikle ne ilişkisi var? Yukarıda paylaştığım bu anım bu sorunun cevabına bir ipucu gibi.

Bugün, 6 kadının çalışmalarına bakacağız. Bu kadınlardan üçü İsviçre üçü de Türkiye'den. Diyecek sözleri var. Sözleri sarsacak mı bizi? Hatta müstehcen mi gelecek bize? Sarsıcı veya müstehcen olan veya olmayanın sınırları çok muallak, çok öznel. Belki duyacaklarımız kimi sınırları yıkıp atacaktır. Kim bilir? Bu soruya herkes kendince cevap bulabilir. Hiçbirimiz hepimiz adına karar beyan edecek güce sahip değiliz.

Jean-Daniel Ruch
İsviçre'nin Türkiye Büyükelçisi

What has womanhood to do with sustainability? The question is legitimate. I wonder myself. Is there anything specific that gives a special role to women in tackling the greatest challenge of our times: climate change? Do women possess particular abilities, energies that men do not? Comes to mind from the depth of our chromosomes the memory of Mother Nature, Gaia, figures of goddesses from forgotten civilizations... Who knows?

And I think of my own mother, on my 8th birthday, 7 February 1971. She is sitting at the kitchen table with my father. They are talking politics. My father is about to go to the polling station. The question he has to answer: "Should women be allowed to vote and be elected in Switzerland?" My mother is skeptical. "I don't like these women who want to be like men", she says. I will never know what my father wrote on the ballot paper: yes or no? But I know this: my mother, whatever her doubts, became the first (and still only) female mayor of that community twenty years later. And this memory is for me the start of a thread that may lead to answer the question: What has womanhood to do with sustainability?

Today, we are looking at the works of six women, three from Switzerland, three from Turkey, who have something to say. May it be shocking? May it be obscene even? Well, the boundaries of what is shocking or not, of what is obscene or not, are a subjective matter. Maybe they are blowing some boundaries? Who knows? Anyone can decide for itself. To no one belongs the divine power to decide for all.

Jean-Daniel Ruch
Ambassador of Switzerland to Turkey

"Kadınlık ve Sürdürülebilirlik" sanat, kavram olarak sürdürülebilirlik ve kadınlık veya toplumsal cinsiyet olmak üzere üç boyutludur. Daha sürdürülebilir bir çevre yaratmakta kadının ne denli önemli görevler üstlendiği bilinir. Peki neden? Türkiye'den Ecem Yerman, Gözde İlkin ve SENA ile İsviçre'den Patricia Jacomella, Aglaia Haritz ve Talaya Schmid -6 kadın- tarafından üretilen işler belki de bu soruya cevap olacak.

Bu proje gücünü çeşitliliğinden alıyor. "Kadınlık ve Sürdürülebilirlik" Türk ve İsviçreli kadın sanatçıların katkısıyla kültürlerarası bir proje olarak öne çıkıyor. Ayrıca, İsviçreli sanatçılar İsviçre'nin Almanca, Fransızca ve İtalyanca konuşan farklı bölgelerini de temsil etmekte.

8 Mart'taki ortak sergi açılışına paralel olarak aynı zamanda Ankara ve İstanbul'da bir ay boyunca devam edecek olan sanat söyleşileri, atölye çalışmaları, performans ve panel oturumlarında 'sanat, ekoloji ve kadın' konularını ele almaya devam edeceğiz. Proje ortaklarımız arasında sanat camiası kadar, ekoloji hareketinin de temsilcileri ile yerel STKlar, üniversite ve ilgili İsviçre ve Türk firmaları da yer alıyor. Projemizin olmazsa olmaz kuralı herkesin katılması ve izleyicilerle etkileşim ve iletişimin sağlanması.

Sanat, farklı kültürler, farklı fikir ve dünya görüşleri arasında bir köprü vazifesi görür. Proje, bu anlamda yaratıcı iş birliği imkanları sunduğu kadar farklı geçmişlere sahip insanlar arasında kültürler-arası bir diyalog imkânı da yaratıyor.

Aslında bu projeye emek ve zaman harcarken beni motive eden tam da bu oldu -Türkiye ve İsviçre'den insanları olduğu kadar iki ülkeyi de bir araya getirmek, birbirlerini anlamalarını sağlamak ve daha az bölünme ve ayrılığın olduğu bir dünyaya katkıda bulunmak!

Ariane Tinner

Proje Direktörü | Müsteşar (ekonomi ve sanat), İsviçre Büyükelçiliği

"Womanhood & Sustainability" is three-dimensional: it combines art, the concept of sustainability and the role of women or gender per se. It is well known that women play an important role in building a more sustainable environment. But why? The artwork produced by the six female artists Ecem Yerman, Gözde Ilkin and SENA from Turkey and Patricia Jacomella, Aglaia Haritz and Talaya Schmid from Switzerland may provide an answer to this question.

The strength of the project lies in its diversity. "Womanhood & Sustainability" is an intercultural project between Turkish and Swiss female artists. Moreover, the French, Italian and German-speaking regions of Switzerland are all represented in the group of Swiss artists.

Alongside the joint exhibition launching on 8 March, we have organized in Ankara and Istanbul one month of art talks, workshops, performances and panel discussions on the topic of "art, ecology and women". Our partners are representatives of the art scene and the ecological movement, local NGOs, universities and interested Swiss and Turkish private companies. The rule is nobody is excluded and interaction with the audience is wanted.

Art serves as a bridge between different cultures, ideas and world-views. The project creates platforms for creative collaborations and facilitates an intercultural dialogue between people from different backgrounds.

This is exactly what motivates me personally to invest my energy and time into this project: to create a better understanding between and to unite people from Turkey and Switzerland as well as within both countries to contribute to a world with less fragmentation and division.

Ariane Tinner

Project Director | Counsellor, Embassy of Switzerland in Turkey

Proje Hakkında

İsviçre-Türkiye sanat projesi "Kadınlık ve Sürdürülebilirlik", sürdürülebilirliğin öncelikli durumunu sanat aracılığıyla kadın bakış açısından ele alıyor.

Bu kültürlerarası özgün proje için, İsviçre'den sanatçılar, Talaya Schmid, Aglaia Haritz ve Patricia Jacomella ve Türkiye'den sanatçılar, Gözde İlkin, SENA ve Ecem Yerman, sanatsal bir etkileşim ve sanat üzerine konuşmalar, atölyeler, performans, açık oturumlar ve Barın Han İstanbul'da sergilenen işlerin üretim süreci için Ankara'da bir araya geldiler. Sanat, feminizm ve çevresel konulardaki kilit isimleri bir araya getiren bu sergi 7 Nisan 2022'de izleyicilerle buluşuyor.

Farklı jenerasyonlardan feminist sanatçılar arasında bu diyalog sürecinde aşağıdaki sorular irdelenecek: Daha adil ve sürdürülebilir bir gelecek için sanat ve kadınlar neler yapabilir? Şimdiye kadar birbirinden bunca ayrı düşmüş doğa ve kültür, birey ve topluluk, bilginin farklı disiplinleri, rasyonalite ve bilinçliliğin diğer türleri yeniden nasıl bir araya getirilebilir? Sanatsal projeler vasıtasıyla yeni ağlar ve bağlantılar nasıl yaratılabilir?

Bu sanat projesinin uygulanmasında birbirinden öğrenme, atölyelere katılımın sağlanması ve sürdürülebilirlik konularında uzman kişilerle iş birlikleri kurulması gibi sürdürülebilir metotlar bilinçli olarak kullanılacaktır. "Kadınlık ve Sürdürülebilirlik" ayrıca kendi üretim koşullarını da sorguluyor, yerel olarak hareket ediyor ve kaynakları koruyor. Bu proje; çeşitli karşılaşmaların, farklı gruplar içerisinde birlikte öğrenmenin, birlikte çalışma olanaklarının ve iş birliklerinin önünü açarak, beraber yeni hikayelerin yazılmasını sağlamak ve sürdürülebilirlik konusunu kesişimsel, insan-merkezci olmayan ve disiplinleri-aşan farklı bakış açılarını yeniden düşünmek, vurgulamak ve geliştirmek için fırsat yaratacak bir deneysel süreç olarak tasarlandı.

Sanat ve kültürün, yaratıcı fikirlerin ortaya çıkmasını sağlayan rolüne ilave olarak, kadınlığın, böylesi ekolojik ve toplumsal kriz zamanlarında toplumu dönüştürebilen özel gücü unutulmamalıdır. Toplum olarak harekete geçmek ve bu meseleler üzerine düşünmek, duyarlı ve empati kuran davranışları benimsemek bizleri sürdürülebilir bir geleceğe taşıyacak olan değerlerdir.

Carole Kambli
Küratör | Zürih, İsviçre

Burçak Yakıcı
Küratör | Ankara, Türkiye

About the Project

The Swiss Turkish art project "Womanhood & Sustainability" examines through art female perspectives of the urgent issue of sustainability.

For this unique transcultural project, Swiss artists Talaya Schmid, Aglaia Haritz and Patricia Jacomella joined Turkish artists Gözde Ilkin, SENA and Ecem Yerman in Ankara for an artistic exchange and production process to generate art talks, workshops, performances, panel discussions and artworks for an exhibition at Barın Han in İstanbul. This exhibition will connect key figures in art, feminism and environmental issues and will open on 7 April 2022.

Through this dialogue of feminist artists from different generations, the following questions will be explored: What can women and art do for a more just and sustainable future? How can all that which has been separated up to now - nature and culture, individualism and community, different disciplines of knowledge, rationality and other forms of consciousness - be brought together again? How can new connections and networks be created through artistic projects?

Consciously, sustainable methods will be used in the implementation of this art project, such as mutual learning, participation of the population in workshops and the establishment of collaborations with experts on sustainability issues. "Womanhood & Sustainability" also questions its own production conditions, acts locally and conserves resources.

The project is designed as an experiment and process to enable encounters, co-learning and collaborations with diverse groups, to generate new stories together, and to reflect, highlight and advance the issue of sustainability from perspectives of intersectionality, non-anthropocentricity and transdisciplinarity.

In addition to the transformative role of art and culture as catalysts and generators of ideas, the feminine has a particular potential to transform society in this time of an ecological and public health crisis. Empathy, community action and thinking are the currencies that will lead us to a sustainable future.

Carole Kambli
Curator | Zurich, Switzerland

Burçak Yakıcı
Curator | Ankara, Turkey

Gözde İlkin

1981'de Türkiye, Kütayha'da dünyaya gelen Gözde İlkin, 2004 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nde lisans eğitimini, 2012 yılında ise Marmara Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde yüksek lisans eğitimini tamamlamıştır. İlkin, 2006 ve 2013 yılları arasında sanatçı kolektifi Atıl Kunst'ta yer almıştır. MAC VAL Müzesi, Vitry-sur-Seine, Paris; Pioneer Works, New York; Cité Internationale des Arts, Paris ve Künstlerhaus Bremen'de misafir sanatçı programlarında yer almış ve eserleri çok sayıda ülkede sergilenmiştir.

Seçilmiş kişisel sergileri arasında Tek başına ve Hep Birlikte, artSümer Galeri, İstanbul (2019); Kökler Konuştukça Çatlaklar Derinleşir, MAC VAL Müzesi, Vitry-sur-Seine, Paris (2019); Örgütlü İkamet, Galerie Paris-Beijing, Paris (2019); Tuzak, Gypsum Gallery, Kahire (2016); Lekeli Mülk, Françoise Heitsch Gallery, Münih (2015) yer alıyor. Karma sergileri arasında ise 'Minds Rising Spirits Tuning' I3. Gwangju Bienali, Güney Kore (2021); 'İplikten Çözülenler: Tekstilde Küresel Anlatılar', İstanbul Modern Müzesi (2019); "İyi Bir Komşu" I5. İstanbul Bienali (2017); 'Spaceliner', İstanbul, (2015); 'Hyper Real The Passion of the Real in Painting and Photography', MUMOK Viyana (2010) yer alır.

Gözde İlkin sosyal kimliği, sosyal süreçleri temsil eden ve anıların birer nesnesi haline gelmiş buluntu ev kumaşlarını kullanmaktadır. Kumaşlar üzerindeki motifleri; günümüzün kültürel kodlarını, siyasi ve sosyal ilişkileri ve toplumsal cinsiyet sorunlarını yansıtır. Doğadan ilham alan formları ile bitkilerin, hayvanların ve insanların birbirine yaklaşan iyileştirici ve dönüştürücü etkilerini izler.

2021'deki 'O Söyleyemediği Her Şeyi Söyledi Sen Sustun' serisi bitkilerin çok-sesli, çok-cinsiyetli biçimlerine ve yaşamlarını sürdürme izlemlerine odaklanarak bize doğanın efendileri değil, bir parçası olduğumuzu hatırlatır. Yabani bitkiler tanıdık düzenlerin, fikirlerin ve köklerin yerine geçer. Sanatçı onların direniş şekillerini ve unutulmuş davranış kalıplarını sorgular. Duvar koruyucu kumaşlara işlediği dikişler, insanlığa ait olanları ele geçirip dönüştüren 'Pavlonya' ve 'Ayrık Otu' gibi istilacı bitkilerden esinlenilmiştir. Ev yaşantısını anımsatan ve duvar yüzeyini kirden koruyan bu kumaşlar 19. yüzyılda Avrupa ve Amerika kıtalarının farklı ülkelerine yayılmıştır. Bir dönemin ideolojik görüşlerine, iki savaş arasına sıkışmış olan duvar koruyucular, ev içindeki cinsiyet rollerinin bir tarihini sunar. Üzerine kadınların dilekleri ve arzuları işlenen duvar koruyucular aynı zamanda anne, kız çocuk ve anneanne arasında aktarılan ortak dili ve hafızayı oluşturur.

Kolektif sanat eseri 'Direniş Kumaşları' için Gözde İlkin yine duvar koruyucu kumaşlar üzerine araştırmalar yapmıştır. Irak, Suriye, Filistin ve Türkiye'den gelen kadınlarla birlikte çalışarak SGDD-ASAM'da (Sığınmacılar ve Göçmenlerle Dayanışma Derneği) kadınların ihtiyaçlarını ve özlemlerini temsil eden hikayeler, fotoğraflar, dünyanın farklı yerlerinden ve çeşitli kültürlerden motifler paylaşıldı. Kadınlar, eski duvar muhafızları örtülerinden ilham alarak yaşama güçlerini, isteklerini ve duygularını kumaşlara işlediler. Bireysel niyetler dikişle işlenerek günümüzün görsel arşivinde yerini buldu. "Annem Beni Karanlıktan Aydınlığa Taşdı" ve "Dünyanın bize bakış

açısının değişmesini istiyorum" gibi cümleleri de içeren birçok öykünün anlatıldığı toplam II duvar örtüsü işlendi. Aidiyet ihtiyacımıza birlikte bakmak ve beraber üretmek herkesin için iyileştirici bir ritüel haline geldi.

Kadın olmanın- Kadınlığın- kendini ve temas ettiği her şeyi farklı form ve fikirlerde doğurabilme gücü var. Çevresindeki kaynaklara ve doğaya temas ederek kolektif bir bilinçle dönüştürme gücüne sahibiz. Bu anlamda kadınlık ve sürdürülebilirliği eş anlamlı kavramlar olarak tanımlayabilirim.

Gözde İlkin

Ayrık Otu

'Sökülen her kök varlığını uzaktan hissettirdi
Zemin bu nedenle gürültülü'

İkinci el bohça üzerine el işlemesi
50 x 78.5 cm, 2021

O Söylemediği Herşeyi Söyledi, Sen Sustun, 2021 serisinden. SAHA derneği tarafından desteklenen Letonya Çağdaş Sanat Merkezi tarafından düzenlenen Contemporary Art Festival SurvivalKit 12 sergisinde sergilendi.

Gözde İlkin

Couch Grass

'Every dug-up root made its presence known from afar
That's why the ground's so noisy'

Embroidery on vintage bundle fabrics
50 x 78.5 cm, 2021

Series from They Said Everything They Couldn't Say And You Fell Silent, 2021. Exhibited in the Contemporary Art Festival Survival Kit 12, Organized by Latvian Contemporary Art Center, Supported by SAHA Association.

Gözde İlkin

Born in 1981 in Kütahya, Turkey, Gözde İlkin completed her undergraduate degree from Mimar Sinan Fine Arts University painting department in 2004 and her graduate degree from Marmara Fine Arts Faculty painting department in 2012. İlkin was part of the artist collective Atıl Kunst, between 2006 and 2013. She participated in artist residencies at the MAC VAL Museum, Vitry-sur-Seine, Paris; Pioneer Works, New York; Cité Internationale des Arts, Paris and Künstlerhaus Bremen and her work has been exhibited in a wide range of countries.

Selected solo exhibitions include Stand Alone and Altogether, artSümer Gallery in Istanbul (2019); As the roots spoke, the cracks deepen MAC/VAL Val-De- Marne Contemporary Art Museum, Paris (2019); Organized Habitation Galerie Paris- Beijing, Paris (2019); The Trap, Gypsum Gallery in Cairo (2016); Stained Estate at Françoise Heitsch Gallery in Munich (2015). Selected group shows to include "Minds Rising Spirits Tuning" 13th Gwangju Biennial, South Korea (2021); "The Event of a Thread: Global Narratives in Textiles" Istanbul Modern Museum (2019); 15th Istanbul Biennale "A Good Neighbour" (2017); "Spaceliner" at Arter Istanbul (2015); "Hyper Real The Passion of the Real in Painting and Photography" at MUMOK Vienna (2010).

Gözde İlkin uses found domestic fabrics that are representative of social identity, social processes and have become objects of memory. Her motifs on fabrics depict today's cultural codes, political and social relationships and gender issues. The forms inspired by nature track the healing and transforming effects through plants, animals and humans and draw them closer.

Her series "They Said Everything They Couldn't Say And You Fell Silent" from 2021 focuses on the multi-vocal, multi-gendered forms and life-sustaining strategies of plants, reminding us that we are not masters of nature but part of it. Wild plants displace familiar orders, ideas, and roots. The artist questions their modes of resistance and models of behavior that were forgotten. Her stichings on wall protective fabrics are inspired from invasive plants like "Paulownia" and "Couch Grass", which overtake and transform what belongs to humankind. Memorizing the domestic, these fabrics were spread over different countries of Europe and America in the 19th century to protect wall surfaces from dirt. Stuck between the ideological views of an era and two wars; they present a history reminiscent of gender roles at home. At the same time, the wall guards, on which women's wishes and desires are processed, form the common language and memory that is transferred between mother, daughter and grandmother.

For her collective artwork "Fabrics of Resistance", Gözde İlkin investigated again in the topic of wall protective fabrics. By collaborating with women from Irak, Syria, Palestine and Turkey at SGDD-ASAM (Association for solidarity with asylum seekers and migrants), stories, photographs and motives from different parts of the world and diverse cultures were shared, representing women's needs and what they miss. Inspired by ancient wall guards, they produced fabrics in which they portrayed their power of life, their will and feel-

ings. Personal intentions were inscribed by stitching, rendering them into a visual archive of our time. A total of 11 wall covers inscribed with many tales including such utterances as "My Mum Took Me from Dark to Light and Now I Want the World to Change its Perspective on Us" arised. The collective look upon our belonging needs and the joint production evolved into a healing ritual for all.

Being a woman -womanhood- has the power to reproduce itself as well as anything that gets in touch with it. Womanhood taps into its ambient resources and taps into the nature, hence our collective transformative powers. In this sense, I think that we can define womanhood and sustainability as synonymous concepts.

Gözde ilkin
Direniş Kumaşları Serisi

SGDD-ASAM atölyesi katılımcılarından eserler

Gözde ilkin
Fabrics of Resistance Series

Participant works from the workshop at SGDD-ASAM

Patricia Jacomella

1952 senesinde İsviçre'nin Cenevre kentinde dünyaya gelen Patricia Jacomella Güzel Sanatlar alanında yüksek lisans çalışmalarını 1984 senesinde Milan'daki Brera Güzel Sanatlar Akademisi'nde tamamlayarak Urbino Devlet Sanat Entitüsü'nde (Istituto Statale d'Arte) ve Venedik'te Uluslararası Grafik Sanatlar Enstitüsü'nde araştırma çalışmalarına devam etmiştir. Simgesel ve kültürel değerleriyle ekonomik katma-değer yaratmanın ötesinde bir işlerlikten yoksun bir araca indirgenmiş olan bir sanat sisteminin ortak reddi olarak Jacomella, 1991 yılında kendi sanatsal markası olan J&W Yönetim Danışmanlığı'nı hayata geçirmiştir. 2003-2014 yılları arasında İsviçre Görsel Sanatlar Meslek Örgütü jürisinde yer alan sanatçı, bu görevi kapsamında 2002-2004 yılları arasında Bilgi Merkezi (Resort Info-Pool) ve iletişim sorumlusu olarak çalışmıştır. Aynı zamanda Swiss Art adlı sanat dergisinin editoryal kadrosunda yer alan Bonola, 2019 senesinde de Apexart's Open Call NYC Exhibition jüri kurulunda yer almıştır. Sanatsal pratiğinde daha çok İsviçre'de çeşitli solo ve karma sergilerde yer alan sanatçı ayrıca Almanya, İtalya, Arnavutluk ve ABD'de de sergiler açmıştır. Patricia Jacomella'nın eserleri günümüzde çeşitli devlet ve özel koleksiyonlarda yer almaktadır. Almış olduğu çeşitli ödüllerin yanı sıra, Jacomella aynı zamanda New York, Berlin, Paris ve Kahire'de sanatçı rezidanslarına katılmıştır.

Gündelik nesnelerin gizli mısra ve görüntüleriyle olduğu kadar, aynı zamanda bu nesnelerin toplumsal ve siyasi yansımalarıyla da çalışan multimedya sanatçısı Patricia Jacomella, fotoğraflarında sanatçı kadınlarının içinde bulunduğu farklı koşulların yansımalarını resmederken kültür ve geleneklerin kadınların özgürlük ve tercihlerini nasıl etkilediğini de sorgulamaktadır.

'Bonetta' adlı video-enstalasyon 1843'te Nijerya'da doğmuş bir soylu, Sarah Forbes Bonetta'nın hikayesidir. Kendisi 4 yaşındayken ailesi katledilen Sarah Forbes Bonetta köle olarak İngiltere Kraliçesi Victoria'ya hediye edilir. Zekası ve sahip olduğu yetenekler sayesinde kültürlü, iyi eğitilmiş bir kadın, aynı zamanda Kraliçe'nin de vaftiz kızı olur. Ancak, ne kadar tanınır, ne kadar üst sınıfa ait olursa olsun Afrikalı bir sanayici olan James Pinson Labulo Davies ile zorla evlendirilir. Sarah'nın buna başkaldırısı boşa çıkmıştır. İngiltere'den zorla ayrılır ve kocası ile birlikte Sierra Leone'a gider. Üç çocuk doğurur ve mutsuz bir kadın olarak 37 yaşında hayata gözlerini yumar.

Sanatçı da işte bu hikâyeyi bir metafor olarak sahiplenecek özgürlük ve zincirleri arasında kalmış kadınları anlatmakta kullanır. Sanatçının videosu, önceleri kökleri geçmişte bir hikayeden yola çıkarak aslında günümüzün eleştirel bir analize evrilir. Yerdeki önlükler, üzerine oturmak için serili halılar gibi hem ev işlerine hem de özellikle Güney Yarıküre kadınının maruz kaldığı baskılara atıfta bulunmaktadır. 'Bonetta' isimli bu çalışmada sanatçı, giderek dengesini daha da yitiren ve giderek daha da öngörülemez bir hale bürünen siyaset ve sanat, geçmiş ve günümüz, sosyal normlar ve bireysel başkaldırı ile daha fazla insan hakları için barışçıl devrimler ile küresel senaryolarda yeniden tanımlanan kimlikler arasındaki kesişim noktalarına ışık tutmaktadır.

Canlı, parlak renkleriyle dikkat çeken 'Pembe ve Açık Mavi' adlı kırkyama-foto-enstalasyon çalışmasına daha yakından

bakıldığında plastik dağların ardında beliren kadın figürlerle şiddet ve mahrem temaları adeta göze sokulmaktadır. Çevresel kirlilik ve kısmen görünen kısmen de saklı kadın bedenlerinden oluşan kompozisyon izleyiciye kendisini adeta bir 'dikizci' gibi hissettirir. Soyutlama-biçimlendirme, sahneleme-gerçeklik arasında gidip gelen imgeler, bizi, günümüzde içinde yaşadığımız toplumların yapıcılığını irdelemeye iten geçip giden anlar ve renkli yüzeylerle karşı karşıya bırakır. Patricia Jacomella'nın fotoğraflarında geleneksel fotoğraf olduğu kadar reklam ve medya imgeleri de tematize edilmektedir.

'Pamuk İpliğine Bağlı' adlı siyah-beyaz foto-enstalasyonu ile sanatçı küresel pazarın kültür, halı tasarımları ve Türkiye kırsalında günümüzde hala halılar dokuyan kadınların hayatına etkilerini sorgular. Son 30 senelik dönemde halıcılık alanında büyük değişiklikler oldu. Türkiye ve İran gibi ülkeler tarım toplumundan sanayi-sonrası toplumlara dönüştüler. Bu değişim, sadece insanları değil aynı zamanda mekanlar, gelenek-görenekler ve sanat ve zanaatı da etkiledi. Geleneksel el sanatlarının ticarileşmesiyle dokumacıların da hayatı tepeden tırnağa bir değişim geçirerek eskiden 'keyif' olan şeylerin artık birer 'iş' ve üretim kontrolüne dönüşmesine neden oldu. Son zamanlardaysa dokumacıların artık kendi zanaatlerinden gelir elde etmesi neredeyse bir hayal olmuştur. Öyle görünüyor ki dokumacılık daha çekici bir iş kolu haline gelmedikçe sadece gelir elde etmek için halı vs. dokumaktan başka elinden bir iş gelmeyen en yoksul kadınların uğraşı olmaya mahkumdur. 'Pamuk İpliğine Bağlı' ifadesi, bir tehlikeyle karşı karşıya olunmasını, başarısızlık veya ölüme ramak kala bir durumda olmayı ifade eder ki bu durumda Anadolu tarihine yön vermiş bir geleneğin yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmışlığı söz konusudur.

Çalışmada yer alan fotoğraf ve belgesel video Türkiye'nin halılarıyla meşhur, Aksaray'ın Taşpınar beldesinde çekilmiştir.

Bizler tüketiciler olarak kapitalizm ve küreselleşmenin olumsuz etkilerini kendi tercih ve davranış biçimlerimizle değiştirecek güce sahibiz. Daha sürdürülebilir bir gelecek için bize düşen görev çocuklarımızı bilgilendirmek ve eğitmektir ki onlar da bilsinler: yaptığımız her şeyin olumlu veya olumsuz sonuçları mutlaka vardır. Sürdürülebilirliğin temelinde hem çevreye hem de hangi cinsiyet veya hangi ırktan olurlarsa olsunlar tüm insanlara saygı duyulmalıdır.

Patricia Jacomella
Bonetta

Video-yerleştirme, IChanel HD-video, ses, renk,
7'33 min., 100% geri dönüştürülmüş kumaş, tela,
değişen ebatlarda, 2022

Patricia Jacomella
Bonetta

Video-installation, IChanel HD-video, sound, colour,
7'33 min., 100% recycled fabric, wadding, variable
dimensions, 2022

Patricia Jacomella
Pembe ve Açık Mavi

Fotoğraf-yerleştirme, değişen ebatlarda 8 fotoğraf
(Monotype), kaide, chroma lux printing, 2022

Patricia Jacomella
Pink & Light Blue

Photo-installation, 8 photographs of different
sizes (Monotype), plinth, chroma lux printing,
2022

Patricia Jacomella

Born 1952 in Geneva/CH, Patricia Jacomella obtained a Master in Fine Arts in 1984 at the Brera Academy of Fine Arts in Milan. She participated in the After-Degree Program at the Istituto Statale d'Arte in Urbino and in the research program of the International Institute of Graphics in Venice. In 1991, she founded the Art Label "J&W management consulting" as a shared rejection of a system of art in which its symbolic and cultural values were reduced to a mere instrument for creating economic plus-values. She was jury member of the Professional association of visual arts Switzerland 2003-2014 and there in charge for the Resort Info-Pool and communication from 2002-2004. She was also member of the editorial staff of the art magazine 'Swiss Art' and since 2019 jury member for the Apexart's Open Call NYC Exhibition. During her artistic practise, she had numerous solo and group exhibitions, mainly in Switzerland, but also in Germany, Italy, Albania and in the United States. Her artworks are part of public and private collections. Besides some prizes, she was awarded with working grants and had residencies in New York, Berlin, Paris and Cairo.

The multimedia artist works with latent poetry of everyday objects and images as well as their complex social and political implications. Her photographs reflect different conditions of today's women and investigate, how culture and traditions shape and interfere women's freedom and choices.

The Video-Installation "Bonetta" refers to the story of Sarah Forbes Bonetta, a Nigerian noble born in 1843. After the murder of her parents at the age of 4, she was enslaved and used as a gift to Queen Victoria of England. Thanks to her extraordinary intelligence and talents, she became a cultured and educated woman and the queen's goddaughter. Despite her popularity and rank, she was forced into an arranged marriage with an African industrialist, James Pinson Labulo Davies, which Sarah Bonetta rebelled in vain. She was forced to leave England to follow her husband to Sierra Leone. She had three children and unhappily died at the age of 37.

The artist uses this story as a metaphor for the condition of women divided between freedom and constraints. Her video is a journey initially rooted in the past and then merging into a critical analysis of the present. The aprons placed on the floor and used as carpets on which to sit refer both to domestic work and to the oppression suffered, especially by women living in the countries of the Global South. "Bonetta" highlights certain points of intersection between politics and art, history and the present, social norms and individual rebellion and requests to a peaceful revolution for more human rights and redefinition of identities in a global scenario, that is becoming increasingly unstable and unpredictable.

The photographic installation "Pink & Light Blue" attracts public's gaze by a vivid patchwork of bright, eye-catching colors. On closer inspection, female figures, suffocated in mountains of plastic, emerge – expressing attitudes of violence and intimacy. The composition combines disturbing elements of environmental pollution and partly hidden

female bodies, giving the viewer a feeling of voyeurism. The images oscillate between abstraction and figuration, between staging and reality. They show fleeting moments and colored surfaces that invites us to explore the constructiveness of our contemporary society. Her photographs refer to the traditional field of photography, and at the same time, thematize images of advertising and media.

With her black and white photo installation "Hanging by a Thread", the artist questions the influence of the global market and the weaving industry on culture, carpet design and the lives of women weaving carpets in rural Turkey today. Over the past 30 years, carpet manufacturing has changed dramatically. Countries such as Turkey and Persia have gone from being agricultural to post-industrial. The transformation has not only shaped people, but also places, customs and art and craftsmanship. Since a traditional handicraft has been commoditized, the life of the weavers has completely changed: What was previously "leisure" is now "work" and production control. In recent years it has become very difficult for weavers to make a profit from their craft. Unless weaving becomes a more attractive form of employment, it is likely that only the poorest women who have no other means of generating income will continue to weave. The title "Hanging by a Thread" means: to be in a dangerous situation, to be very close to death or failure – in this case: to the definitive disappearance of a very ancient tradition that has marked the history of Anatolia.

The photographs and video documentary were taken in a carpet weaving workshop in Taşpınar in the province of Aksaray in Turkey, a city world-famous for its carpets.

As consumers, we have the power to change the negative effects of capitalism and globalization through our choices and our behavior. To foster a more sustainable future, it is our task to inform and educate our children to be aware that every action we take can have a positive or negative side effect. The basis of sustainability is education to respect both, the environment and people of all races and genders.

Ecem Yerman

1993 yılında İstanbul'da doğdu. 2011 yılında MSGSÜ Heykel bölümünde lisans eğitimine başladı 2016 yılında mezun oldu. Aynı yıl MSGSÜ Heykel bölümünde Yüksek Lisans eğitimine başladı ve 2019'da tamamladı ve MSGSÜ Heykel bölümünde Sanatta Yeterlik eğitimine başladı. 2019'dan beri Işık Üniversitesi Görsel Sanatlar Bölümünde araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır.

Yer aldığı çeşitli karma sergiler: Kompozisyon, Mine Sanat Galerisi (2021), İktidarsız Ev, Galerİ5 (2021), Manzara, Galerİ5 (2021), Mulier, TAG (2019), Ayna, AG Sanat (2018), Bize Ait Bir Oda, Ark Kültür (2017), İktidarsız Ev, Lemana Kültür (2017), Yeni Arayışlar Sergisi, MSGSÜ (2016).

Bu proje kapsamında 'Ben Kimim?' başlıklı işinde Yerman beden üzerindeki iktidar mekanizmaları ve sürekli izlenir ve kontrol edilir olma hallerimizi irdeler. 'İktidar'; özel veya tüzel kişileri kapsar. Evde baba, okulda müdür, iş yerinde patron ve hapishanelerde gardiyan olarak karşımıza dikilir. Baskıcı mekanizmalar bedenimizi sınıflandırır ve toplumsal, cinsel, ırksal ve dini bağlamlarına ayırır. İstismar politikalarını rahatlıkla sürdürdürebilecekleri belirli standartlara sahip boyuneğen, edilgen bedenleri de üretmiş olur. Deforme erkek, kadın ve trans heykellerde toplumsal cinsiyet rollerimizin yapaylığı ve sosyal normların dışında kalan 'öteki' bedenler vurgulanır. Kullanılan kâğıt malzeme katmanlılığı ve dokusuyla deri ile özdeşleşir ve yapım sürecini yansıtır. Heykellerinin kırılabilirliği bizim kırılabilirliklerimiz ve kullanılmaya yatkın oluşumuza işaret ederken bir yandan da kullanılan malzemelerin sürdürülebilir ve yeniden kullanılabilir olma özelliklerini ortaya koyar. Gözetleme ve iktidar gücünü simgeleyen aynalar da kendimizi olduğumuz gibi göremememize vurgu yapar.

Video enstalasyon çalışması 'Kendini Mülksüzleştirme'de 2022 Şubat ayında CerModern'deki performansın belgesi niteliğinde. Farklı toplumsal cinsiyetlere ait heykelleri sanatçı üzerine giyerek adeta birer elbise gibi yırtıp çıkartmış, atmıştır. Burada yırtmak, deri değiştirmek ve kabuğundan sıyrılmayı ifade eder. Aynanın varlığı karşısında insan kendisini sorgularken bir yandan da ötekinin bakışlarına maruz kalmaktadır. Ötekinin bakışı sürekli izlenir ve sürekli kontrol edilir olma durumuna işaret eder. Esasen kişi bu bakıştan kurtularak kendi olabilmelidir. Kendi olmayı öğrenmek için ise içimizdeki ötekini fark etmek, kendimizi mülksüzleştirebilmek gerekir. Bunun için de bize verilmiş olan kimlikleri fark etmeye, bu kimliklerden vaz geçmek, sınırlarımızı zorlamak ve özümüzü yansıtmaya ihtiyacımız vardır.

Ecem Yerman, İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi
İletişim ve Tasarım Bölümü ve Güzel Sanatlar Bölümü iş birliği

ile gerekleŖen workshop'unda b3l3m 3đrencileriyle birlikte, kendimizi bedenlerimizi ve doğayı tahakk3m altına alan baskı mekanizmalarını ele aldı. Katılımcılar, sosyal kimliklerinin g3r3nmezliğine ve sanat 3retiminin sınırlandırmalarına bir tepki olarak g3ndelik çevrelerinde doğal ve atık malzemelerden iŖler 3retti. 3retilen iŖlerin fotoğraflarına "Kadınlık ve s3rd3r3lebilirlik" sergisinde yer verildi.

Kadınlık ve S3rd3r3lebilirlik kavramı iktidar mekanizmalarının insanlar, hayvanlar, k3lt3r ve doğa 3zerindeki s3m3r3 ve ege-men olma d3zenine karŖı bir baŖkaldırı alanı yaratabilir. Bug3n hayatta olan ne varsa iktidar-sermaye ekseninde k3leleŖtirilmiŖ durumdadır. Nasıl ki Kadın Hareketi ilk baŖta bir insanlık suçu olan K3leliğe karŖı birlik olup eyleme geilmiŖse, g3n3m3z3n toplumsal ve çevresel 3r3m3Ŗl3đ3ne de aynı Ŗekilde baŖkaldırabilir.

Ecem Yerman
Kendini Mülksüzleştirme

Performans videosu +
Enstalasyon, papier-mâché, ayna, kumaş, metal
2022

Ecem Yerman
Self Dispossession

Performance video +
Installation, papier-mâché, mirror, fabric, metal
2022

Ecem Yerman

Born in 1993 in Istanbul, Ecem Yerman started her undergraduate education at MSGSÜ Sculpture Department in 2011 and graduated in 2016. In 2019, she completed her master's education and started her Proficiency in Art education at MSGSÜ Sculpture Department. Since 2019, she has been working as a research assistant at Işık University Visual Arts Department in Istanbul.

Selected group shows include: Composition, Mine Art Gallery (2021), Impotent House, Gallery5 (2021), Scenery, Gallery5 (2021), Mulier, TAG (2019) Mirror, AG Art (2018), A Room of Us, Ark Culture (2017), Impotent House, Leman Culture (2017), New Quests Exhibition, MSGSÜ (2016).

In her recent work "Who Am I?", Ecem Yerman examines power mechanisms over the body and our state of being constantly watched and controlled. Power includes natural or legal persons, it appears as the father in the family, the principal at the school, the boss at the workplace and the guard in the prison. Repression mechanisms categorize our bodies by identifying them in social, sexual, racial, and religious contexts. This aims to produce obedient, passive bodies by standardizing us in order to maintain its exploitation policies.

The deformed female, male and transgender sculptures emphasize the artificiality of our gender roles and represent "other" bodies that are outside of the social norm. The paper material refers to the human skin due to its layers and texture and shows its variability of the construction process. The fragility of her sculptures points to our vulnerability and abusability, at the same time, to the sustainability and reusability of its materials. The mirrors, as symbol of surveillance and power-power, represents our inability to see ourselves as we really are.

The video installation "Self Dispossession" documents the performance at Cermodern in February 2022. Sculptures of different genders were worn and torn by the artist as if they were clothes. The act of tearing refers to molting, being stripped of its shell. With the presence of the mirror, the person is exposed to the gaze of the other while questioning itself. The other's gaze reflects our state of constant surveillance and control. One must get rid of this gaze or learn to be oneself in spite of it. By learning to be oneself, we have to face our own otherness, dispossess our body. To achieve this, we need to examine our given identities and give up on them, pushing our limits and reflecting ourselves.

In a workshop with female Master's students and Fine Art undergraduate students from Bilkent University, Department Communication and Design, Ecem Yerman examined power

mechanisms dominating ourselves, our bodies and nature. The participants created works from natural and waste materials and exhibited these works, as a reaction to their invisible social identities and the limitations of art production, in their everyday environment.

The concept of Womanhood and Sustainability can offer a field of resistance against the exploitation and domination of power mechanisms over human, animal, culture and nature. Everything alive today is enslaved in line with the power-capital. Just like the Women's Movement first came together and organized for the Abolition of Slavery (because it was a crime against humanity), it can still resist the social and environmental decay in our time.

Ecem Yerman
Çalıştay, Bilkent Üniversitesi
İletişim ve Tasarım Bölümü
Güzel Sanatlar Bölümü
2022

Mefruşat

Müge İrem Beyazıt ve Ekin Ünal
Atık plastik, atık kumaş, iplik
800 x 190 cm

Dread

Selin Yalman
Kumaş, kırmızı ip, elyaf, silikon
109 x 133 cm

İsimsiz

Doğa Atabay ve Doğa Ertekin
Fiş atıkları
180 x 200 cm

Ecem Yerman
Workshop, Bilkent University
Department of Communication and Design
Department of Fine Arts
2022

Soft Furnishing

Müge İrem Beyazıt & Ekin Ünal
Plastic waste, textile waste, thread
800 x 190 cm

Dread

Selin Yalman
Fabric, red rope, fiber, silicone
109 x 133 cm

Untitled

Doğa Atabay & Doğa Ertekin
Receipt waste
180 x 200 cm

Talaya Schmid

1983 doğumlu Talaya Schmid Zürih, İsviçre'den neşeli bir feminist sanatçı, aktivist ve sanat eğitmenidir. Esasen halı yapımında kullanılan bir teknik olan tufting'i, renkli yumuşak heykeller ve giyilebilir heykeller yaratmakta kullanır. Schmid, çevreleyici ve samimi ortamlar oluşturmak üzere kendi sesini, başka sesleri ve öykü anlatımını kullanan bir performans sanatçısıdır. Talaya Schmid, 2012'den beri her yıl düzenlenen, cinsel yönelim ve toplumsal cinsiyet temalı film ve sanat festivali Porny Days'in kurucu ortağı ve küratörüdür. 2013'te Goldsmiths, Londra Üniversitesi'nde Güzel Sanatlar Yüksek Lisansı'nı tamamlamıştır. 2013'ten 2017'ye kadar halen editörü ve topluluk başkanı olduğu Strapazin karikatür dergisinin yayın yönetmenliğini yapmıştır. 2014 yılında F+F Sanat ve Tasarım Okulunun kantininde aşçılık yapmış, sonrasında ise 2015 - 2019 yılları arasında bu okulun Güzel Sanatlar bölümünde asistan ve eğitmen olarak çalışmıştır.

İlk solo sergisi "Radical Soft" 2022'de Zürih'teki Galerie König Büro'da sergilenirken başka pek çok karma sergi ve performansın da bir parçası olmuştur: "Schall und Rauch", Kunsthaus Zürih / Cabaret Voltaire Zürih 2020, "Körper/ Gefühle", Helmhaus Zürih 2020, "Materialschau", Haus Konstruktiv Zürih 2018.

Talaya Schmid performansların, ortak öykülerin ve edinilen deneyimlerin kısa ömürlülüğüne ilgi duyar. Bunlar karakterimizi oluşturur, hayatımızda uzun soluklu etkiler bırakırlar. Kesişimsel bir feminist olan Schmid toplumsal, ırksal ve politik kimliğin nasıl farklı ayrımcılık ve ayrıcalık biçimlerini doğurabildiğini inceler. Ayrılmaz bir parçası olduğumuz ve içinde yaşadığımız çevrenin hayatta kalışımızın temeli olması nedeniyle hayvanları, bitkileri ve doğanın diğer türlerini de dahil eder.

Modüler bir tufting halısı olan 'Aşk ve Salgıların Sonsuz Havuzu' doğaya, yaşayan tüm insan ve canlılara ilan-ı aşktır. Doğayla daha karşılıklı ve empati kurabilen bir ilişki oluşturmak üzere "Toprak Ana" metaforunu "Toprak Sevgili"ye dönüştürerek ekoseksüel bir yaklaşım ortaya koyar.

Su dolu yuvarlak bir havuzdaki kendini tilki gibi gören ve hisseden iki kadın değişkenliğe; dışına taşma, içine dalma, eriyip gitme olasılığını taşıyan bir esenlik haline atıfta bulunur. Sınıflandırmaların olmadığı bir topluma ve farklı doğal varlıkların topyekûn kaynaşmasına duyulan arzudur – aşk ile – aşk sınırsız, sayısız çeşitlilikte olduğu için bilinçli olarak aşkı cömertçe sarf etmemiz- ve neşretmemiz – ve hissetmemiz gerekir.

Sanatçının bir etek ve çadırdan oluşan "Öyküler, Sırlar ve Öpüşmeler İçin Bir Çadır" başlıklı yerleştirmesi deneysel bir iştir.

Giysinin giyilebilir üstü, tuftingden yapılmış, sert, renkli ve oldukça gösterişlidir. Geri dönüştürülmüş renkli kumaşlardan oluşan, yama işi, çadır şeklinde bir büyük etek iliştilmiştir. Çadırın girişinde "Boş" ve "Dolu" levhaları mevcuttur ve ziyaretçiler içeri girerek bireysel etkileşim aracılığıyla sanat eserine hayat verebilmektedirler. Ebeveynimizin eteğinin altına saklanmış veya bir göçebe çadırı kurmuşçasına güvende hissederiz. Aynı zamanda dışardaki sesler, ince çadır bezinden geçerek dış ortamın da bir parçası olmamıza imkân verir.

Bu elbise birlikte çalışmak ve öğrenmek için sanatçı ta-

rafından göçmen ve yerel kadınlarla birlikte kızkardeşlik ve kadınlık etrafında Atölye Bez'de üretildi.

Birlik olmak ve birbirimize destek olmak hayatta kalma mücadelemiz ve feminist eylem(ler), Black Lives Matter (BLM), çevreci eylemler ve daha birçok devrim gibi en büyük değişimlerin temel gücü için hayati önem taşır.

Doğamız gereği, doğayız. Bu yüzden "kadın" ve "doğa"nın "yakınlığı" ve kıyaslanabilirliği tamamen teorik, kültürel bir düzeydedir: Rahmi olan bir beden "doğa"ya başka herhangi bir bedenden daha yakın olmasını gerektiren hiçbir neden göremiyorum.

Talaya Schmid
Aşk ve Salgıların Sonsuz Havuzu

Yumuşak Heykel
Tufting, koyun yünü, kanvas, suni deri, yapıştırıcı,
çeşitli dokuma kumaşlar, 2022

Talaya Schmid
Infinite Pool of Love and Juices

Soft Sculpture
Tufting, sheep wool, kanvas, leatherette, glue,
diverse textiles, 2022

Talaya Schmid

Talaya Schmid, born 1983, is a playful feminist artist, activist and art lecturer from Zurich/CH. She uses tufting, originally a technique for rug-making, to create colorful soft sculptures and sculptural fashion. She is a performance artist using her voice, sounds and storytelling to create immersive and welcoming spaces. Talaya Schmid is co-founder and curator of Porny Days, an annual film and art festival on sexualities and gender since 2012. In 2013 she finished her Master of Fine Arts at Goldsmith University of London. From 2013 to 2017, she was publishing director of the comic magazine Strapazin, where she is still editor and president of the association. In 2014, Talaya Schmid cooked at the canteen at F+F School of Art and Design, where she subsequently worked as an assistant and tutor in the Fine Arts program from 2015 to 2019.

She had her first Solo exhibition "Radical Soft" at Galerie König Büro in Zürich in 2022 and was part of several Group exhibitions and performances, among others: "Schall und Rauch", Kunsthaus Zürich / Cabaret Voltaire Zürich 2020, "Körper/Gefühle", Helmhaus Zürich 2020, "Materialschau", Haus Konstruktiv Zürich 2018.

Talaya Schmid is interested in the ephemeral quality of performances, shared stories and lived experiences. They form our characters and have a sustainable impact on our lives. As an intersectional feminist, she examines how social, racial and political identity can conduct to different modes of discrimination and privilege. She therefore includes also animals, plants and other forms of nature, because the environment we live in is the base of our survival and we are inseparably part of.

The modular tufted rug "Infinite Pool of Love and Juices" is a declaration of love to nature and all living human and nonhuman organisms. It manifests an ecosexual approach by shifting the metaphor "Earth as Mother" to "Earth as Lover", to create a more reciprocal and empathetic relationship with the natural world.

The artwork with the two fox-like women in a round pool filled with water refers to fluidity and shows a place of well-being and comfort, with the possibility of spilling over, diving in, melting away.

It is a vote for a society without categorizations, and the total fusion of diverse natural beings – in love – because love is not restricted, it comes in infinite variations, we consciously need to generously spend and spread it: and thankfully receive it.

"A Tent for Storytelling, Secrets and Kissing" consists of an experimental dress – and a tent.

The wearable top is tufted, stiff, colorful and extravagant. Attached is a big skirt made of a patchwork of recycled colorful cloths, building a teepee. There are "Free" and "Occupied" signs at each tent and visitors can enter – and make the artwork alive through personal interaction. Like hiding under a parent's skirt or creating a nomadic home, we feel protected. At the same time, sound penetrates the thin membrane of the tent, let us be a part of the environment.

The overwhelming and joyful dress was produced together with a group of immigrant women at Atölye Bez, celebrating co-learning and working with various women in sisterhood – womanhood.

Collaborating and supporting each other is crucial for our survival and the fundamental power of most big changes, like the feminist movement(s), Black Lives Matter, the environmental movement and many more revolutions.

We are by nature, nature. Thus, the “closeness” and comparability of “women” and “nature” are strictly on a theoretical, cultural level: I see absolutely no reason, why a body with uterus should be closer to “nature” than any other body.

Talaya Schmid
Öyküler, Sırlar ve Öpüşmeler İçin Bir Çadır

Giyilebilir Heykel / Etkileşimli Ortam
Tufting, dikiş, koyun yünü, kanvas, suni deri,
yapıştırıcı, geri dönüştürülmüş dokuma kumaşlar,
çeşitli dokuma kumaşlar, 2022

Enstalasyon, atık kumaş, dikiş, nakış ile
üretilmiştir.

İşbirliği ile: Zeytinalı Kadın Çevre Kooperatifi,
Atölye Bez ve Mamak Dikiş Atölyesi: Burcu, Zahra,
Wafa, Hasnaa, Meyede, Fatma, Nurcan,
Derya, Hülya, Aycan, Yağmur, Şebnem, Menel

Talaya Schmid
A Tent for Storytelling, Secrets and Kissing

Sculptural Fashion / Interactive Environment
Tufting, sewing, sheep wool, canvas, leatherette,
glue, recycled textiles, diverse textiles, 2022

Installation made of leftover fabric, stitching or
embroidery.

In collaboration with: Zeytinalı Women
Environment Cooperative, Atölye Bez and Mamak
Sewing Studio: Burcu, Zahra, Wafa, Hasnaa,
Meyede, Fatma, Nurcan, Derya, Hülya, Aycan,
Yağmur, Şebnem, Menel

SENA

SENA 1982'de İstanbul'da doğdu. 2006 yılında Londra, Central Saint Martins Sanat Üniversitesi, Grafik Sanatlar ve Tasarım Bölümü'nden mezun oldu. İngiltere ve Türkiye'de çeşitli sergi ve sosyal sorumluluk projesi ve fuarlarda yer aldı. 2006 yılında çağdaş sanat ve fikirler için bir platform olan Tershane Projesinin yaratıcılarından biridir. 2009'dan başlayarak, x-ist'te "2" (2009), '3 Angle' (2010) ve 'Fantastic 4' (2011), Empire Project Gallery'de '5' (2014), The Empire Project'te 'dowry' ve 2016'da New York Sleep Center'daki ilk yurtdışı kişisel sergisi gibi birçok kişisel ve karma sergilerde yer aldı. 2019 yılında 7'nci solo sergisi 'Dip,' Beral Madra'nın küratörlüğünde Evliyagil Dolapdere'de gerçekleştirildi. Strasbourg/Fransa'daki European Contemporary Art Fair, Art Dubai, SCOPE Basel ve Contemporary Istanbul gibi sanat fuarlarına katıldı. Eseri 'Vulva,' Sotheby's Londra'daki At The Crossroads 2: Contemporary Art From Istanbul to Kabul sergisinde ve diğer eserleri 2018'de Evliyagil Dolapdere'de 'Nesnelerin Gizli Yaşamı' gibi daha birçok karma sergide yer aldı.

Esin kaynağını Mezopotamyadan alan SENA'nın eserleri sembolizm ve antik mitolojiyle derinden ilişkilidir. Yaşamı idame ettiren organlar da dahil çevremize, dünyamıza, evrene ve galaksilere bağlı olan sembolleri ve memleketinin kültüründe konuşlanmış çakradan yararlanır. Eserleri kadınların ŞU ANKI gücü ve filizlenen kadınlığı konu alır. Yıllar süren erkek egemen gündelik yaşam ve ahlakın üzerine uysallık, şifacılık, empati, annelik, ve doğa gibi kadınsal değer ve güçlere ihtiyaç duyulmaktadır.

Seramik sanat işi 'Altın,' bizlere değişmeye karar vermiş, kurban olmaktan, kızgın olmaktan ve savaştan bıkmış; aydınlığa, gerçek kudretine ulaşmak için kendi karanlığının derinlerine dalacak kadar cesur bir kadını anlatır. Bu seramik işi, bir arada bütün bir beden oluşturan 18 seramik parçadan oluşmaktadır. 'Altın' toprak anayı temsil eder, bedenleri aracılığıyla doğa anayla bütünlüğünün bilincine varmış kadınlara bir övgüdür. Besleyip büyüten, iyileştiren ve kadın benliğini filizlendiren bir parça. Eserin ortasına yerleştirilmiş gül, ebedi aşkı simgeler.

SENA'nın 2021 yılında mürekkep ile yaptığı oto portresi 'Skeç', bireysel mücadelelerini ve düşüncelerini yansıtmaktadır. Elindeki tüy ise onları yazmaya ve çizmeye yarar. Başka bir oto portre olan 'Bunu bana yapma,' egosuyla mücadele içinde olan sanatçıyı bir yılanla resmeder. Sıkça şifa sembolü olarak kullandığı yılan, daimî dönüşüm ve ilerleyişe dayalı bir döngüyü ifade eder, tıpkı yılanların sürekli deri değiştirmesi gibi.

SENA'nın eskiz defterleri en derindeki duygularını ve düşüncelerini barındırmaktadır. "Eskiz Defterleri"yle sembolik şekilleri bir denge bulur. Sanatçı eskizlerini çizerken seramikle hayat vereceği nihai eserin konularını keşfeder. Seramiğin malzemesi, sürdürülebilirliği ve bütünlüğü temsil eder: Bünyesinde tüm elementleri barındırır, kili su ve toprak oluşturur, hava kurutur ve ateş pişirir.

Sürdürülebilirlik için kadınların sosyo-ekonomik baskıdan kurtulması ve evrensel güçlerini kendi avuçlarına almaları büyük önem taşır. Özgürleşmiş kadınlar yaratıcı güçlerini, ki bence kendi yaradılışlarının özü bu, hür iradelerini, içgüdülerini ele geçirdiğinde hem gezegenin hem insanlığın devamlılığını sağlayabilirler. Bugün geldiğimiz noktada (insani ve doğal bozulma, çocuklara ve kadınlara şiddet, biyolojik savaşlar, sosyal ve ekonomik çöküşler, ahlaki çöküş..) daha aydınlık bir gelecek için doğa ve insanlığın, kadınların uyanışına ve olumlu yaratımına ihtiyacı var.

SENA
Altın

Seramik duvar parçası
18 parça / her biri 28 x 28 cm
186 x 84 cm, 2022

SENA
Gold

Ceramics wall piece
18 pieces / 28 x 28 cm each
186 x 84 cm, 2022

SENA

Born 1982 in Istanbul, SENA graduated 2006 with a BA from University of the arts London, Central Saint Martins at the Graphic Arts and Design Department. She worked on socially responsible art projects and exhibited her work in various areas of England and Istanbul. In 2006, she created the Tershane Project, a platform for contemporary art and ideas. Since 2009, she had several solo shows, amongst others at x-ist, "2" (2009), "3 Angle" (2010) and "Fantastic 4" (2011), "5" at Empire Project Gallery (2014), "dowry" at The Empire Project Istanbul and her first overseas solo show at New York, Sleep Center in 2016. Her 7th solo show "Dip", curated by Beral Madra, took place at Müze Evliyagil in Istanbul in 2019. She contributed to Art Fairs like European Contemporary Art Fair, Strasbourg/France, Art Dubai, SCOPE Basel and Contemporary Istanbul. Her work "Vulva" took place at Sotheby's London, at the Crossroads 2: Contemporary art from Istanbul to Kabul show, and works were shown in many group shows including 'The Clandestine Life of Objects' at Dolapdere Evliyagil in 2018.

Fascinated by the region of Mesopotamia, SENA's work is deeply connected to symbolism and ancient mythology. She is using symbols and chakra rooted in the culture of her homeland, including all life spending organs. They are connected to our environment, our world, the universe and galaxies. Her artworks are dealing with the power of women NOW and the blooming femininity. Female values and forces like softness, healing, empathy, motherhood and nature are needed after decades of male dominated everyday life and virtues.

The Ceramic artwork "Gold" tells us about a woman who decides to change, who is tired of being a victim, tired of being angry and tired of war, and who is brave enough to dive deep into her darkness in order to reach light, her true power. The wall sculpture consists of 18 ceramic tiles creating together a whole body. "Gold" represents mother earth, it is a celebration of all women who are awoken to their unity with mother nature through their body. A piece that nurtures, heals and blossoms the feminine self. The rose positioned in the center of this work stands for eternal love.

"Sketch", SENA's self-portrait in ink from 2021, shows her personal struggles and thoughts. The feather in her hand serves to write and draw them down. "Don't do this to me", another self-portrait, shows the artist with a snake in a struggle with her ego. The snake, a symbol for healing she uses often, it refers to a cycle, based on an endless transformation and process, like the snakes recurrent skinning.

SENA's sketchbooks contain her innermost feelings and reflections. The sketches bring her symbolic images in a balance. Through the process of sketching, she finds the subjects for her final works in ceramics. The material of ceramic stands for sustainability and wholeness: It unites all elements in itself – water and earth building clay, air to dry, and fire to burn.

It is very important for sustainability, that women are liberated from socio-political oppression and taking her own universal power into her hands. When the liberated woman takes possession of her creative power, which -I think- is the truth of her own creation, of her own free will and instinct, they can maintain the healthy continuation of both, the planet and humanity. At the point reached today (humanitarian and nature corruption, violence against children and women, bio wars, social and political collapses, moral collapse...) nature and humanity needs the awakening of women and her positive creation for a brighter future.

SENA
Bunu Bana Yapma

Kağıt üzerine mürekkep
152 x 122 cm, 2019

SENA
Don't Do This To Me

Ink on paper
152 x 122 cm, 2019

Aglaia Haritz

1978 senesinde İsviçre, Bellinzona'da doğan Haritz Fransa'da Limoges Ulusal Plastik Sanatlar okulundan mezun olmuştur. Mezuniyetinden sonra, Berlin ve Zürih'te çalışan sanatçı Avrupa'da ve Akdeniz'in güneyinde birçok sanatçı rezidanslarına katılmıştı. Kumaş ve ipliklerle çalışan Haritz, çalışmalarında güncel olaylar ve kadınlık temalarını daha çok içsel ve kişisel bir içe bakış perspektifinden yansıtmaktadır.

Haritz'in yer aldığı sergiler arasında Wege der Opponentinnen, Galerie König Büro, Zürih 2021 (ikili sergi); Galleria Daniele Agostini, Lugano, 2017 ve Galleria Wegert & Sadocco, Winkel (Hollanda) solo sergiler, 2009; ile İsviçre, İtalya ve Almanya'daki farklı karma sergiler sayılabilir.

2013 senesinde hayata geçirilen "Embroiderers of Actuality" (Hakikatin Nakışları) adlı ortak proje kapsamında Haritz Akdenizin güneyindeki ülkelerde ve Malta V18 Avrupa Kültür Başkenti kapsamında Sovversione del sensibile, Fabbrica del Vapore, Milan, 2014 (karma sergi) ve Ricamatrici della realtà, Spazio IO29, Lugano (solo sergi) sergi ve çalışmalarda yer almıştır. Haritz'in işleri İsviçre'de önemli sanat koleksiyonlarında yer almaktadır. 2019 yılından bu yana Peccia'da yerleşik CIS sanat çalışmalar kapsamında jüri olarak yer almaktadır.

Kumaş parçaları ve ipliklerle çalışan Aglaia Haritz güncel sosyal ve politik konular ve kadınlık üzerine yoğunlaşırken, çalışmalarında daha çok içsel ve kişisel bir içe bakış öne çıkar.

Kuzey Afrika seyahatleri sırasında yarattığı seri içerisinde yer alan 'Çıplak', sanatçının bu seyahat ve yaşanmışlıklar sırasında hayal gücü, kadınlık, hassasiyet, empati ve yaratıcılığın varoluş alanlarını kısıtlayan dünyadaki ataerkilliğin de farkına varmasıyla birlikte ortaya çıkmıştır. Günlük gazetelerde yer alan fotoğraflardan yola çıkan sanatçı, buradan hareketle aklında ortaya çıkan soru ve düşünceleri iplik ve dikiş makinesi yardımıyla kumaşa işlemeye başlamıştır. Çalışmalarında geleneksel basını sorgulayan Haritz, sansasyon ve iletişim arasındaki o ince çizgiyi sorgular.

'Ütopya ve Gerileme' kapsamında yer alan iki çalışmasında genelgeçer medya düzeneğini bir yandan dışlarken sorgulayan blogcular tarafından YouTube'da yayınlanan videoları temel alır. Blogcular ki, özellikle de Arap devrimleri sırasında ülkelerindeki şiddet olaylarını herkesin görmesini sağlayarak büyük riskler almış, bu nedenle çoklukla anonim kalmayı tercih etmişlerdir. Bu anlamda bu yayınlar da adaletsizlikler karşısında kendilerini koruyacak güçlü birer silaha dönüşmektedir. Bu blogcuların çoğu kadındır.

kategorize edilebilmemiz için, hayatımız doldurmamız gereken bürokratik kağıt formlara bağlıdır. Ancak, doldurulan formlar neticesinde ayrıldığımız bu farklı kategoriler her zaman gerçeği yansıtmaz. Bir insan hayatı idari bir forma, bir belgeye sığar mı? 'Döngüler' serisinde alışılmış A4 boyutunda düzenlenmiş kutucuk biçimleri üzerine kadın, ay, tohum ve bitkilerin döngülerini işler. Bu kutucuk formlarının doğal/organik simgelerle ilişki içerisindeki düzenli yapısı bizden güdüsel, kırılğan ama bir o kadar da akılcı olanın ötesine geçen güçlü bilgiyi yeniden tartmamızı ister.

Doğrudan bu seriden hareket eden sanatçı Ankara'da Türkiyeli ve savaştan kaçan Suriyeli kadınlarla birlikte, dikiş

işleriyle bir araya gelme imkânı sağlayan Atölye Bez çatısı altında ortak çalışmalar gerçekleştirmiştir. Kadınlarla tercüman yardımıyla Türkçe, Arapça, İngilizce ve Fransızca iletişim kurulmuştur. Sanatçı bu bağlamda öncelikli olarak kadınların geçmişleri ve yaşamları, farklı perspektifleri paylaşmak ve birlikte düşünmek, beraber yemek-içmek ve birlikte gülümsemek üzerine odaklanmaktadır. Bir ortak çalışma olan 'Kadınlığın Güz Mevsimi' ise yaprak tasarımları ile iletişim, birlikte-öğrenme ve bir ötekinin güzelliği ve eşsizliğini fark etmek üzerine odaklanmaktadır. Çalışmada yer alan çok çeşitli ve birbirine benzemeyen rengarenk yapraklardan oluşan enstalasyonu, bir yıl ve bir hayat boyunca gerçekleşen döngüler kadar dönüşüm ve iş birliğinin gücüne işaret etmektedir. 'Dans' adlı resim çalışmasıysa yine aynı kadınlar ile, kendi seçtikleri müziklerle kendi hayatlarının farklı aşamalarından kendi ritimlerinde geçerken geride bıraktıkları izleri temsil etmektedir. 'Cümleler' ise kadınları ilgilendiren farklı döngüler üzerine Arapça, Türkçe ve İngilizce olarak gerçekleştirilen ortak söyleşi ve tartışmalardan doğan sözcüklerin projeksiyonla yansımasıdır.

Kadının doğadan gelen gücü, kadının doğal döngülerle bağlantısı, etrafındakilerle bağlanma ve birlikte olma kabiliyeti, kadının düşünceleri, eylemleri daha fazla desteklenmeli ve bunlara değer verilmeli... Sürdürülebilir bir toplum için doğanın saygın dokunuşlarıyla insanlığın dışıl yarısına kendini geliştirebileceği ve empati, duyarlılık, yaratıcılık, bakım, ilgi, yaratı, öteki ve farklılık ve çeşitliliğe dahil olarak daha yoğun biçimde odaklanabileceği alan yaratılmasına ihtiyaç var.

Aglala Haritz
Kadınlığın Güz Mevsimi

Enstalasyon, atık kumaşlardan yaprak formları,
dikiş, nakış, 2022

Zeytindalı Kadın Çevre Kooperatifi,
Atölye Bez ve Mamak Dikiş Atölyesi işbirliği ile:
Burcu, Zahra, Wafa, Hasnaa, Meyede, Fatma,
Nurcan, Derya, Hülya, Aycan, Yağmur, Şebnem,
Menel, Claire

Aglala Haritz
Autumn of Femininity

Installation, leaves from leftover fabric, sewing,
embroidery, 2022

In collaboration with: Zeytindalı Women
Environment Cooperative, Atölye Bez and Mamak
Sewing Studio: Burcu, Zahra, Wafa, Hasnaa,
Meyede, Fatma, Nurcan, Derya, Hülya, Aycan,
Yağmur, Şebnem, Menel, Claire

Aglaia Haritz

Born in 1978 in Bellinzona / CH, Aglaia Haritz graduated in plastic arts at the National School of Art in Limoges in France. After her studies, she worked in Berlin and Zurich and participated in numerous art residencies in Europe and Southern Mediterranean countries. She works with fabric and threads reflecting on current events and femininity, often with an introspective approach elaborating an intimate and personal dimension.

Exhibitions include: Wege der Opponentinnen, Galerie König Büro, Zürich 2021 (duo show); solo shows at Galleria Daniele Agostini, Lugano, 2017 and Galleria Wegert & Sadocco, Winkel (Netherlands), 2009; and several group shows in Switzerland, Italy and Germany.

In 2013 she collaboratively founded the project "Embroiderers of Actuality" working and exhibiting in the south of the Mediterranean, in Malta for VI8, European Capital of Culture 2018; Sovversione del sensibile, Fabbrica del Vapore, Milan, 2014 (group show) and Ricamatrici della realtà, Spazio IO29, Lugano (solo show). Her works are part of important art collections in Switzerland. Since 2019 she is a jury member at the CIS art residencies in Peccia.

NAKED is part of a series of works created during the artist's travels in North Africa, when she became increasingly aware of the presence of our patriarchal world, a world in which there is little room for imagination, femininity, sensitivity, empathy and creativity. Starting with photographs from the daily newspapers, she began to express her questions and reflections on fabric, with thread and sewing machine. Her work is a clear critique of the traditional press and questions the fine line between sensation and communication.

Her two works "Utopia And Regression" base on Youtube videos, posted by bloggers, who replace but above all question the traditional media system. Bloggers, especially during the Arab revolutions, take a huge risk by denouncing the violence in their country, so they remain often anonymous. A publication becomes a very effective weapon to protect themselves against injustice. Among them are often women.

Our lives are determined by bureaucratic forms that we have to fill out in order to be categorised. However, these categories do not always correspond to reality, because it is impossible to reduce a person's life to an administrative form. In the series "Cicli", Aglaia Haritz creates structured grids in classic form size A4, in which she places unclassifiable elements such as woman's cycle, the cycle of the moon, the seed or the plants. The regular structure of the grid connects with the natural organic symbols, asking us to reweigh the instinctive, delicate but powerful knowledge that goes beyond the rational, and calls us to use this creative and restorative power.

In direct relation to the "Cicli" series, the artist collaborated in Ankara with Syrian women who have fled the war, and women from Turkey, at Atölye Bez, a women's cooperative that gives women sewing work and is a space for networking. The dialogue with the women took place in Turkish, Arabic, English and French and was accompanied by a translator.

The artist was interested in the history and life of women, the exchange of different points of view, listening, reflecting, laughing, eating and drinking together. The joint work "Autumn of Femininity" is based on communication and co-learning, awareness of the beauty of the other, the uniqueness of each, which is also expressed in the design of the leaves. The colorful installation with a wide variety of autumn leaves refers to the natural cycle of the year and life, the power of transformation and collaboration. The painting "The Dance" was created together with this group of women, dancing to music of their own choice, going through different phases and rhythms of her life and thus left their mark. "Sentences" projects statements in Arabic, Turkish and English from the joint discussions, all referring to the different cycles the women are concerned with.

The natural power of the woman, her connection to natural cycles and the ability to connect and unite things, people, actions, thoughts, should be more valorized, studied, stimulated. In order to have a sustainable society, in a respectful touch of the nature, we need to give the feminine part of the human being space to develop and involve, and focus more on empathy, sensitivity, creation, care, the other, the diverse.

Aglaia Haritz
Dans

Kâğıt üzerine guaj ayak izleri, 2022

Aglaia Haritz
The Dance

Gouache footprints on paper, 2022

Kadınlık ve Sürdürülebilirlik Womanhood and Sustainability

Gözde İlkin • SENA • Ecem Yerman
Talaya Schmid • Patricia Jacomella • Aglaia Haritz

Küratörler Curated by Carole Kambli • Burçak Yakıcı

Proje Direktörü Project Director Ariane Tinner

Müşteşar (ekonomi ve sanat), İsviçre Büyükelçiliği Counsellor, Embassy of Switzerland in Turkey

Proje ve Sergi Düzenleme Project and Exhibition Organisation

PASAJ ekibine iş birliği için teşekkürler.

Special Thanks to PASAJ for its collaboration.

Tasarım ve Video Prodüksiyon Design and Video Production Barek

Sergi Kurulumu Exhibition Installation Fiksatif

Teşekkürler Special Thanks

Emir Barın, Jean-Daniel Ruch, Julien Thöni, Friedrich Dahlhaus, Abdullah Atalar, Adnan Akay, Pınar Bilgin, Erdal Erel, Andreas Treske, Beata Zalewska, Linda Rödel, Ahu Antmen, Arzu Özmen Öztaş, Aycan Gönen, Aylime Aslı Demir, Damla Çiftçi, Deniz Karagül, Emrah Çiftçi, Emre Akçaoğlu, Ezgi Topaloğlu, Gülen Güler Hurley, İrmak Keskin, İpek Mengü, Metehan Törer, Nazlı Deniz Oğuz, Oğuz Karakütük, Özlem Aslan, Seçil Yaylalı, Selen Çatalyürekli, Selin Atik, Serkan Varol, Süheyla Doğan, Şebnem Suri, Yağmur Koçak, Zeynep Delicebirhis, Zeynep Gönen, Zeynep Okyay, İş birliklerinden ötürü SGDD-ASAM'a ve SGDD-ASAM Ankara Toplum Merkezi yararlanıcılarına / SGDD-ASAM Ankara Toplum Merkezi beneficiaries and SGDD-ASAM for their support and cooperation ve projenin gerçekleşmesine destek olan herkese / and to all people involved, without whom this project would never been possible.

